

Store implikationer af skotsk folkeafstemning

19. september 2014 – Selv om den skotske folkeafstemning om uafhængighed støttede en fortsat forbliven i Det forenede Kongerige (UK) med 55 % af stemmerne, har folkeafstemningen i sig selv store implikationer for hele UK og vil bidrage til en omskiftelig situation hen over de kommende måneder og år. Spørgsmålene i Folkeafstemningen var ikke blot uafhængighed, men også en general væmmelse ved Westminster-regeringens politik, som er totalt ude af føling med den økonomiske virkelighed, som det store flertal af borgerne i UK står overfor. Dette er ikke kun rettet imod de konservative, som har magten i øjeblikket. Der er meget vrede i Skotland vendt mod Tony Blairs New Labour for at have forrådt det gamle Labourpartis politik og fortsætte Thatcherismen under et andet navn. Faktisk stemte distrikter, der repræsenteredes af repræsentanter for det Skotske Nationalparti, Nej til uafhængighed, men generelt stemte Labour-distrikter eftertrykkeligt Ja. Alt imens tidligere premierminister Gordon Brown har god støtte i Skotland, hvor han har sin valgkreds, så ses den nuværende leder af Labour, Ed Miliband, i Skotland som intet andet end en forlængelse af Tony Blair, og han blev i den grad hånet af Ja-tilhængere, da han forsøgte at tale i Skotland for tre dage siden, at han måtte gå.

Premierminister David Cameron, som er politisk forpligtet til at love en betydelig udvidet decentralisering, har forpligtet sig til at holde sine løfter, hvilket vil forårsage store eftervirkninger over hele UK, særlig i England. Cameron forpligtede sig til »max decentralisering«, og gav Skotland og det skotske parlament betydelig mere selvbestemmelse over beskatning og andet, oven i de allerede eksisterende, separate juridiske og uddannelsesmæssige systemer. Endvidere vil to alvorlige, forfatningsmæssige spørgsmål blive endnu vigtigere

under »max decentralisering«. Det ene er »West Lothian-spørgsmålet«, som tillader skotske MP'er i Westminster at stemme om engelske spørgsmål (inkl. beskatning og sociale programmer såsom NHS, det Nationale Sundhedssystem), alt imens engelske MP'er ikke kan stemme om skotske spørgsmål. Det andet spørgsmål er Barnett-formlen, udarbejdet i 1979, som tildeler Skotland en væsentlig højere udgift per person til sociale programmer fra UK-Finansministeriet end i England, Nordirland og Wales. Cameron forpligtede sig til at fortsætte denne politik, men det bliver ikke vel modtaget i England. Londons borgmester Boris Johnson, som anses for at være en seriøs konkurrent til partiets lederskab, fordømte Camerons løfter (støttet af vicepremierminister Nick Clegg og oppositionsleder Miliband) om at bevare den ekstra finansiering af Skotland.

Cameron vil blive konfronteret med disse spørgsmål ved Tory'ernes årsmøde om et par uger. Han lovede endvidere, at max decentraliseringsprogrammet ville foreligge til marts 2015, hvilket ikke giver meget tid. Der kommer også et almindeligt, nationalt valg i maj 2015.

Skotsk decentralisering kunne føre til betydelige, forfatningsmæssige forandringer i hele UK, som en kilde i London påpegede i dag. Før de første trin af decentralisering plejede der at være en »Skotsk Storkomite« i Parlamentet, som traf beslutninger om skotske spørgsmål. Nu kunne Parlamentet danne en »Engelsk Storkomite«, hvor kun engelske MP'er kunne sidde og stemme om engelske spørgsmål. Det, som dette i virkeligheden ville betyde, er, at UK-parlamentet som helhed faktisk kun ville regere over udenrigspolitikken og forsvarsanliggender, og hele situationen kunne føre til en masse uro i hele landet.